

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet kan oplyse, at eventuelle klager over de pågældende polititjenestemænds handlemåde kan indgives til politidirektøren i København, som derpå vil foretage de fornødne undersøgelser og tage stilling til klagerne efter de almindelige regler, som gælder på området. Den afgørelse, som træffes, kan indbringes for justitsministeriet som klageinstans.

Hvis nogen føler sig forulempet af politiet i forbindelse med de seneste dages begivenheder, kan jeg henvise til den her beskrevne klagevej, idet justitsministeriet naturligvis nøje vil vurdere og undersøge eventuelle klager.

Spm. nr. S 438

Til *indenrigsministeren* (5/1 83) af:

Wilhelm (VS):

»Kan ministeren forklare, hvorfor præparatet Abalgin (R) ikke er afregistreret af sundhedsstyrelsen, og hvordan dette stemmer med lægemiddellovens betingelser for godkendelse af medicinske specialiteter?«

Begrundelse

I den offentlige debat, der har fundet sted efter ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 346 fra Bernhardt Tastesen, er det dels fremgået, at sundhedsstyrelsen ikke vil følge ønsket fra embedslægen i Vejle amt og fra hr. Tastesen om at indføre receptkopiagt for Abalgin, dels fra lægelig side fremført, at Abalgin burde have været afregistreret for længe siden.

Til støtte for det sidste, som er fremført af læge Peter Ege i Politikens kommentar den 19. december 1982, anføres bl.a., at Abalgin er forrygende giftigt, at sikkerhedsmargenen ved anvendelsen er uacceptabelt lille, at der i de seneste år har været 20–30 dødsfald årligt blandt unge stofmisbrugere som følge af utilsigtet Abalginforgiftning, at præparatet i henseende til ordinationsformålet, smertestillelse, har ringere virkning end andre, mindre giftige og mindre misbrugte præparater, samt at Abalgin i flere undersøgelser har vist sig med hensyn til smertestillelse ikke engang at kunne hamle op med kalktabletter!

Hvis dette er rigtigt, forekommer det helt ubegribeligt, at dette præparat fortsat er godkendt efter lægemiddelloven og endda tilskudsberettiget.

Efter lægemiddellovens bogstav skulle intet præparat kunne godkendes til det danske marked, medmindre det i højere grad end hidtil godkendte præparater opfylder et medicinsk behov og i øvrigt er uden alvorligere bivirkninger. Om man i disse henseender har været i god tro, da Abalgin i sin tid blev registreret, får stå hen, men så stort et knæfald over for medicinalindustrien som at beholde det på markedet efter de ovenfor refererede virkninger og mangel på virkninger kan vel ikke være nødvendigt.

Besvarelse (12/1 83):**Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):**

Spørgeren henviser i sin begrundelse for det stillede spørgsmål til den offentlige debat, der har fundet sted efter min besvarelse af hr. Bernhardt Tastesens spørgsmål – spørgsmål nr. S 346 – vedrørende eventuel indførelse af skærpede kontrolforanstaltninger i forbindelse med stoffet Abalgin.

Jeg skal hertil bemærke, at præparatet Abalgin netop på grund af dets smertestillende virkning har betydning for et stort antal patienter med kroniske (uhelbredelige) sygdomme. Præparatet har den særlige fordel, at det kan gives på en måde, så det virker i mange timer. Det betyder, at der kan skaffes disse patienter nattesøvn og hvile. Samtidig er præparatet velegnet i en række tilfælde af smertebehandling, hvor den pågældende patient ikke kan tåle andre smertestillende præparater som f.eks. Acetylsalicylsyre. Ved at anvende Abalgin i disse tilfælde undgår man at skulle overveje brug af præparater af morfingruppen, som særlig nemt fører til misbrug, tilvænning m.m.

Det er således urigtigt, at anvendelsen af Abalgin ikke er terapeutisk velbegrundet. Derimod er det rigtigt, at præparatet skal anvendes med særlig omtanke og påpasselighed, fordi der er en snæver margen mellem den terapeutiske dosis og den dosis, der kan give forgiftningssymptomer. Som jeg nævnte i mit svar til hr. Bernhardt Tastesen, er det den enkelte læges ansvar, om der i et konkret tilfælde bør ordineres Abalgin. Specielt med hensyn til risikoen ved at ordinere Abalgin